

ปาฏิหาริย์มีจริงหรือ ?

รัมภา ปลาบู่ทอง

R11015

ดิฉันได้เข้ามาฝึกกรรมฐานที่วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรีครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติเป็นผู้จัด ได้ส่งหนังสือเชิญไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศ มีผู้บริหารและคณะครูเข้าอบรมเป็นจำนวนมาก ต้องแบ่งเป็นรุ่น ๆ ดิฉันได้อยู่รุ่นเดือนเมษายน ๒๕๓๔ เป็นเวลา ๗ วัน ดิฉันต้องขอสารภาพว่าไม่ได้อะไรเลย เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามที่หลวงพ่อสั่งสอนเสมอ ๆ ว่า ให้ทุกคน “กินน้อย พุดน้อย นอนน้อย ปฏิบัติมาก” ดิฉันและเพื่อนซึ่งพักอยู่ห้องเดียวกัน ๕ คน ปฏิบัติตรงกันข้ามทุกอย่าง ปี ๒๕๓๕ เพื่อนรักของดิฉันซึ่งสนิทกันมาตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่สบายต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาล ดิฉันไปนอนเฝ้าเพื่อน เพื่อนของดิฉันบอกว่าอยากไปถือศีล ๓ วัน เพราะเคยตั้งใจไว้ ดิฉันจึงชวนให้ไปวัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี สัปดาห์ต่อมาดิฉันพาเพื่อน (บุญเรือน ฉั่วตระกูล) ซึ่งไม่สบาย ปวดศีรษะมาก ไปปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวันเป็นเวลา ๓ วัน ครั้งนี้ดิฉันตั้งใจแน่วแน่ว่าจะต้องปฏิบัติให้ได้ผลให้จงได้ ดิฉันและเพื่อนได้ปฏิบัติตามกฎของหลวงพ่ “กินน้อย พุดน้อย นอนน้อย ปฏิบัติมาก” เราสองคนปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ผลปรากฏว่า เมื่อครบ ๓ วัน อาการปวดศีรษะของเพื่อนดิฉันหายเป็นปลิดทิ้ง ส่วนดิฉันได้ความสุขสงบอย่างที่ไม่เคยได้รับมาก่อน

ปี ๒๕๓๗ ช่วงปิดเทอมเมษายน เพื่อนครูที่โรงเรียน (เมธี ดำรงมูล) บอกอยากไปถือศีล ๗ วัน ดิฉันพามาที่วัดอัมพวัน บอกกับเพื่อนว่าต้องตั้งใจปฏิบัติอย่างจริงจังแล้วจะได้ผล เพื่อนของดิฉันคนนี้มีอาการกังวลเรื่องลูกชาย จะสอบเรียนต่อ ม. ๑ กลัวจะเข้าไม่ได้ แต่เมื่อปฏิบัติอย่างจริงจังจนครบ ๗ วัน แล้วไปปฏิบัติที่บ้านอีก ผลปรากฏว่าลูกชายของเพื่อนสอบเข้าโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยได้ สอบเข้าโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรได้ สอบเข้าโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยครูนครปฐมได้ ดิฉันดีใจกับความสำเร็จและความสมหวังของเพื่อน ที่ลูกชายสอบเข้าเรียนโรงเรียนที่มีชื่อทุกแห่งได้ แล้วในปีต่อ ๆ มา ช่วยปิดเทอม (เมษายน) ดิฉันจะมาปฏิบัติธรรมเป็นเวลา ๗ วันทุกปี

ในปี ๒๕๓๘ ดิฉันมีเรื่องทุกข์ใจมาก เกี่ยวกับหน้าที่การงานที่ปฏิบัติ ดิฉันโทรศัพท์ขอความเมตตาจากหลวงพ่ และถามหลวงพ่ว่าปาฏิหาริย์มีจริงหรือ หลวงพ่ท่านตอบว่ามีจริง ดิฉันเล่าความทุกข์ใจที่เกิดขึ้นให้ท่านฟังและขอบารมีหลวงพ่ช่วยแผ่เมตตาให้ดิฉันด้วย หลวงพ่ท่านบอกให้สวดมนต์บทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ บทพาหุง และอิติปิโส แล้วแผ่เมตตาให้เจ้ากรรมนายเวร หลวงพ่ก็จะแผ่เมตตาให้ด้วย

ดิฉันปฏิบัติตามที่หลวงพ่อกานณะแนะนำ โดยปฏิบัติอย่างจริงจัง ผลปรากฏว่าเรื่องราวกลายเป็นที่จริง ๆ คนที่เคยเข้าใจผิดและผิดใจกับดิฉันกลับมาดีกับดิฉันอย่างไม่น่าเชื่อแล้วเรื่องดี ๆ ก็เข้ามาในชีวิตของดิฉัน โดยที่ดิฉันไม่ได้คาดคิดมาก่อน ในปี ๒๕๓๙ ดิฉันได้รับรางวัลครูผู้มีจริยธรรมดีเด่น จากสโมสรโรตารีพระปฐมเจดีย์ สโมสรโรตารีสนามจันทร์ นครปฐม รางวัลครูจริยศึกษาดีเด่นระดับประถมศึกษา และที่ปลื้มสุดชีวิตคือได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๓๙ เข้ารับรางวัลชนะเลิศโรงเรียนที่ส่งนักเรียนเข้าประกวดมารยาทไทยระดับประถมศึกษา ประเภทหญิง ซึ่งธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) เป็นผู้จัด และโรงเรียนของดิฉันยังได้รับการคัดเลือกจากธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) จัดครูและนักเรียนแสดง “มารยาทไทยในชีวิตประจำวัน” ทำวีดิทัศน์ถวายสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี นอกจากนี้ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) ยังแจกจ่ายเทปวีดิทัศน์ชุด “มารยาทไทยในชีวิตประจำวัน” ให้กับโรงเรียนที่มีหนังสือขอไปเพื่อทำการสอนนักเรียนอีกด้วย

เมื่อวันที่ ๓ - ๔ เมษายน ๒๕๔๐ ดิฉันได้มาปฏิบัติธรรม ๗ วัน ที่วัดอัมพวันอีก โชคดีเป็นของดิฉันที่ได้มีโอกาสได้กราบนมัสการหลวงพ่อกุฎิ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๐ เวลาบ่าย ๒ โมง วันนั้นญาติโยมเต็มกุฎิ หลายคนมีปัญหามาให้หลวงพ่อช่วยแก้ไขให้ รวมทั้งดิฉันด้วย ดิฉันกราบเรียนให้หลวงพ่อกานณะทราบว่า ดิฉันกำลังทุกข์ใจว่า เปิดเทอมปีการศึกษา ๒๕๔๐ ดิฉันจะไม่มีที่สอน เพราะตึกที่สอนวิชาพระพุทธศาสนากำลังจะถูกรื้ออุปกรณ์การสอนในห้องไม่ทราบว่าจะไปเก็บไว้ที่ใด หลวงพ่อกานณะบอกว่าทำใจให้สบายเถอะตึกไม่ถูกรื้อหรือหากไม่มีงบประมาณ ดิฉันก็มากราบท่านด้วยความดีใจและสำนึกในความเมตตาของท่าน และวันนั้นหลวงพ่อกานณะยังเมตตาให้คติสอนใจว่า “ปรารถนาสิ่งใดในปรุพี เอาไม้ตรีแลงได้ตั้งใจจง” ดิฉันน้อมรับและยังจดจำมาบอกเพื่อน ๆ ที่โรงเรียนด้วย

เวลา ๑๘.๐๐ น. ของวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๔๐ ดิฉันเข้าถือศีลที่อาคารคามวาสี และตั้งสัจจะว่าจะตั้งใจปฏิบัติให้เต็มเวลา เต็มความสามารถ จะอดทนให้ถึงที่สุด และได้อธิษฐานจิตว่า เปิดเทอมปีการศึกษา ๒๕๔๐ ขอให้ห้องที่ดิฉันสอนนักเรียนได้อยู่เป็นปกติดังเดิม ดิฉันจะพยายามอุทิศ แรงกาย แรงใจ ท่วมเทให้กับนักเรียนจนสุดความสามารถ ขอबारมีหลวงพ่ोजรรณูและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ภายในวัดอัมพวันโปรดช่วยด้วยเถิด

ดิฉันปฏิบัติตามที่ให้สัจจะไว้ทุกประการ ตลอดเวลา ๗ วัน “กินน้อย พุดน้อย นอนน้อย ปฏิบัติมาก” และแล้ว ปาฏิหาริย์ก็เกิดขึ้นกับดิฉันอีก เมื่อเปิดเทอม ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๐ ดิฉันได้รับคำยืนยันจากผู้บริหารโรงเรียนว่า ตึกที่ดิฉันสอนอยู่ยังไม่รื้อ เพราะยังไม่มี

งประมาณ โอ! เหมือนกับที่หลวงพ่อบุญทุกประการ ดิฉันเชื่อแล้วค่ะว่าปาฏิหาริย์มีจริง และเชื่อในวาจาสิทธิ์ของหลวงพ่อก่อน ท่านใดที่อ่านเรื่องของดิฉันแล้วยังไม่เชื่อ ท่านลองมาปฏิบัติธรรมที่วัดอัมพวัน ให้ท่านตั้งใจปฏิบัติอย่างจริงจัง แล้วท่านจะได้พบกับสิ่งแปลกใหม่ในชีวิตของท่านอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ชีวิตของท่านจะเป็นไปในทางที่ดีขึ้น เหมือนกับดิฉันที่ได้มาประสบกันตนเอง สิ่งศักดิ์สิทธิ์มีจริง และปาฏิหาริย์ก็มีจริง ๆ ค่ะ ถ้าท่านไม่มาปฏิบัติเอง แล้วท่านจะทราบได้อย่างไร ?